మాదిరెడ్డి సులోచన

భిన్న ధృవాలు

భిన్న ధృవాలు

(నవల)

మాదిరెడ్డి సులోచన

నవోదయ పబ్లిషర్స్

కారల్‌మార్క్స్ రోడ్డు, విజయవాడ - 2

BHINNA DHRUVAALU (Novel)
Madireddi Sulochana

© M. Ramakrishna Reddy

Published by :
Navodaya Publishers
Karl Marx Road
Vijayawada - 520 002
Phone : (0866) 2573500
email : vjw_booklink@yahoo.co.in

March 2008

Laser Type Setting :
Sri Sri Printers
Vijayawada - 520 002
Ph. : 9490634849

Printed at :
Sri Chaitanya Offset Printers
Vijayawada - 520 002

Price :
Paperback : Rs. 55/-
Hord Bound : Rs. 75/-

ఈ పుస్తకం పై వచ్చే పారితోషికం
కరుణశ్రీ సేవాసమితి
(హైదరాబాద్) వారికి చేరుతుంది.

మా మనవి

తిరిగి యిన్నేళ్ళకు మాదిరెడ్డి సులోచన నవలలు మీ ముందుకు వచ్చాయి. దాదాపు నలభై యేళ్ళ క్రితం, అచ్చమైన తెలంగాణా వాతావరణం, పొందికైన మానవ సంబంధాలూ కలగలిపి చక్కని యితివృత్తాలు ఆమె సాహిత్యంలో కనిపిస్తాయి. డెబ్భై పైగా నవలలు ఆమె రచించారు. వాసిలోనూ, రాసిలోనూ కూడా సులోచన రచనలు ఎన్నతగినవే. ఆమె ప్రమాదవశాత్తూ అకాలమరణం పాలు కాకుండా వుంటే, మరెన్ని మంచి నవలలు రాసి వుండేవారోననేది ఊహకు మాత్రమే మిగిల్చి వెళ్ళిపోయారు.

ఇప్పుడు అంటే నూతన సహస్రాబ్ది తొలిదశకంలో యీ నవలల్ని చదువుతున్నపుడు కొన్ని కొన్ని సందర్భాలలో పాఠకులకు అసహజంగా వున్న భావన కలిగే అవకాశం వుంది. ఎందుకంటే గడచిన నలభై సంవత్సరాలలో ఆర్థిక, సాంఘిక, సాంస్కృతిక రంగాలలో గణనీయమైన మార్పులు వచ్చాయి. ఆనాటి రూపాయికి, నేటి రూపాయికి పొంతన లేదు. కొన్ని వూళ్ళపేర్లు, కొన్ని మాటల అర్థాలు సైతం మారిపోయాయి. వేషధారణ మారింది. దూరాలు తగ్గిపోయాయి. భూగోళం గుప్పెట్లో వొదిగిపోయింది. ఆనాడు వంద రూపాయలంటే చాలా పెద్ద మొత్తం. నేడు అది చిల్లరడబ్బు. కనుక ఇలాంటివి మాదిరెడ్డి నవలలలో తారసపడినప్పుడు విజ్ఞులైన మా పాఠకులు కాలంతో అన్వయించుకుని అర్థం చేసుకోగలరని ఆశిస్తున్నాము. ఆచార వ్యవహారాలలో, మాటతీరులో వున్నట్టుండి ఎన్నో మార్పులు వచ్చాయి. గత పదిహేను యిరవై సంవత్సరాలలో యీ మార్పు అత్యంత వేగంగా జరిగింది.

ఎన్ని మార్పులు వచ్చినా మానవనైజాలు, ప్రవృత్తులు ఎన్నటికీ మారవు. ప్రేమ, ద్వేషం, స్వార్థం లాంటి ముడిదినుసుకు యెన్ని తరాలు గడిచినా చలనం వుండదు. అందుకే మాదిరెడ్డి సులోచన కాల్పనిక సాహిత్యంలో మౌలిక అంశాలు నేటికీ నూతనంగానే వుంటాయి. మా సంస్థ 50 సంవత్సరాలలోకి అడుగుపెట్టిన తరుణంలో వుత్తమ విలువలను ప్రోది చేసిన మాదిరెడ్డి నవలలను పునర్ముద్రించడం మాకెంతో ఆనందంగా వుంది. వీటిని తెలుగు పాఠకులు సొంతం చేసుకుని, చదివి ఆనందిస్తారని మా ఆకాంక్ష.

విజయవాడ

నవోదయ పబ్లిషర్స్

1.10.2007

భిన్నధృవాలు

హుస్సేన్ సాగర్ ఒడ్డున చూపరులను ఇట్టే ఆకర్షించే మేడ చాలా అధునాతనంగా కట్టబడి ఉంది. బయటి నుండే ఇంటి సౌందర్యం తిలకించాలన్నట్టు కట్టిన చిన్న అందమైన ప్రహరీ, చక్కటి ఇనుపకమ్ముల గేటు, ఒక గేటు రెక్కపై 'ప్రశాంతి' అని రెండవ దానిపై 'నిలయము' అని చక్కని అక్షరాలపై సిల్వర్ పెయింటుంది. రంయిమని దూసుకువచ్చిన ఇంపాలా కారు గేటు మూసి ఉండటంతో ఆగిపోయింది. డ్రైవింగ్ చేస్తున్న యువకుడు గట్టిగా హార్న్ వత్తాడు. చెట్లకు నీళ్ళు పెడుతున్న మాలి పైపు వదిలి గేటు తీశాడు. తోటలో అడుగుపెడుతున్న అతనికి స్వర్గద్వారంలో ఉన్నట్లు అన్పించసాగింది. 'అదృష్టం కలిసి వస్తే ఇలాంటిదే ఇల్లు కట్టుకోవాలి.' అనుకున్నాడు కారు పార్కు చేస్తూ.

"హల్లో విద్యా!" హడావుడిగా ఇంట్లోంచి ఓ యువకుడు వచ్చాడు.

"నమస్తే వేణు." ఇద్దరూ చేతులు కలుపుకున్నారు. విద్యాసాగర్, వేణు ఇద్దరూ స్టేట్స్‌లో కలుసుకున్నారు. వేణు సంవత్సరం క్రితమే స్వదేశానికి తిరిగి వచ్చి వివాహం చేసుకుని స్థిరపడ్డాడు. విద్యాసాగర్ నెలక్రితం తిరిగి వచ్చాడు. వెంటనే ప్రయివేటు కంపెనీలో ఉద్యోగం దొరికింది. వెయ్యి రూపాయల జీతం.

"నేను చెప్పిన విషయం గుర్తుందిగా?" వేణు అడిగాడు.

"గుర్తుంది." చిరునవ్వుతో జవాబు చెబుతుంటే, అతని కళ్ళల్లో ఒక్కసారి ప్రశాంతి రూపం తళుక్కుమని మాయం అయింది. ఇద్దరూ ముందుకు సాగేరు. ఇంట్లోకి వెళ్ళగానే రఘుపతిగారు యెదురు వచ్చారు.

"నమస్తే..." విద్యాసాగర్ చేతులు జోడించాడు.

"నమస్తే... నమస్తే... రా బాబూ." ఆప్యాయంగా చెయ్యి నొక్కి వదిలాడు. అందరూ కూర్చున్నారు. ముగ్గురికీ చల్లని పానీయాలు తీసుకుని వేణు భార్య సునంద వచ్చింది.

"ప్రశాంతి, ప్రణతి ఏరి?"

"మేడమీద పేకాడుతున్నారు. మీరు అక్కడే కూర్చుందురుగాని పదండి. చక్కగా హుస్సేన్‌సాగర్ అలలను చూడవచ్చు."

"వెళ్ళండి వేణూ! నేను వెళ్ళి మీ అమ్మను తీసుకు వస్తాను." రఘుపతి లేచాడు.

"అమ్మగారు ఇంట్లో లేరా?"

"షాపుర్‌వాడికి వెళ్ళింది. తెలిసిన వారింట్లో సత్యనారాయణవ్రతం. పిలిచారు. ఆవిడ నమ్మకాలు ఆవిడకున్నాయి."

షర్బత్ త్రాగి పైకి వెళ్ళారు. వరండాలోకి వెళ్ళబోతూ ఆగాడు విద్యాసాగర్. పేక పట్టుకున్న ప్రశాంతి అతని కళ్ళకు అప్సరసలా కన్పించింది. ఆలివ్ గ్రీన్ షిఫాన్ చీర, స్లీవ్‌లెస్ జాకెట్టు, ఒత్తుగా కత్తిరించిన జుట్టూ, చెవులకు వ్రేళ్లాడుతున్న లోలాకులు. ఆకుపచ్చ చుక్కబొట్టుతో అందమంతా తన సొమ్మే అన్నట్టుంది. పసినిమ్మపండులావున్న శరీరచ్ఛాయతో ఆకుల మధ్యనుండి తొంగి చూసే సంపంగిలా ఉంది. విధాతకెంత పక్షపాతం! పచ్చగా, అన్నింటా అక్కకు తీసిపోనట్లున్న ప్రణతి అక్కలా నాజూకుగా లేదు. మొగవాడి మొరటుతనం ఉంది. చూడగానే రఘుపతి కూతురని ఇట్టే తెలిసిపోతుంది.

"అలా నిలబడి పోయావేం? రా." వేణు పిలుపుకు ఉలిక్కిపడి ముందుకు వెళ్ళాడు. ప్రశాంతి, ప్రణతి ఇద్దరూ ఇటు తిరిగి చూశారు. పేక క్రిందపడేసి లేచి నమస్కరించారు.

"నమస్తే..." అని వారి దగ్గరగా ఉన్న కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

"అన్నయ్యా! మేం సినిమాకి వెళ్దాం అనుకున్నాము." ప్రశాంతి లేచింది. విద్యాసాగర్ ముఖం చిన్నబోవటం వేణు గమనించాడు. అతనికి చెల్లెలిమీద విపరీతమైన కోపం వచ్చింది. అయినా అప్పుడు బయటపడే సమయం కాదని ముఖం మీదికి నవ్వు తెచ్చుకున్నాడు.

"ముందే చెప్పకూడదూ? నాన్నగారు కారు తీసుకు వెళ్ళారు. సెకెండ్ షోకి అందరం వెడదాం."

"విద్యాసాగర్ గారి కార్లో వెడితేనేం?"ప్రశాంతి అడిగింది.

అతని ముఖం సంతోషంగా వెలిగిపోవటం ఆమె గమనించింది.

"ఈ రోజు వెళ్ళకపోతేనేం శాంతీ."

"నేను వెళ్ళాలి అనుకున్నరోజు వెళ్ళి తీరాల్సిందేనన్న సంగతి నీకు తెలుసన్నయ్యా." అంది నిర్లక్ష్యంగా.

"అదీ కాక ఇప్పుడు ముంచుకుపోయే పనులేం ఉన్నాయి?" తదేకంగా చెల్లెలు ముఖంలోకి చూస్తున్న వేణుకు తళుక్కుమని బుర్రలో ఓ ఆలోచన వచ్చింది. విసుగుతో ముడుచుకుపోయిన అతని కనుబొమ్మలు విడివడ్డాయి. మరేం తర్కం చెయ్యలేదు.

"ఇప్పుడు అయిదయింది. ఫలహారం తీసుకుని వెళ్ళండి" అన్నాడు. మాటల్లోనే సునంద ఫలహారం ట్రే పట్టించుకు వచ్చింది. అన్నా, వదిన ఆరాటం, ఆర్భాటం చూడగానే విద్యాసాగర్ రాకలోని అంతరార్థం ఇట్టే పసిగట్టింది ప్రశాంతి. చిన్నగా నవ్వుకుంది.

"సునీ! తయారవు సినిమాకు వెడదాం."

"అలాగే." సునంద వెళ్ళింది. ప్రశాంతికో కొంటె ఆలోచన వచ్చింది. ప్లేటులోంచి గారె తీసింది. మునిపంటితో కొరికింది.

"అబ్బా!" అంటూ దూరంగా గిరాటేసింది.

"ఏమిటి శాంతీ?"

"ఎంత కారమో..." అది.

"నిజమా ?" వేణు ఒక వడతీసి నమిలాడు. "నీ వడలో మిరపకాయ ముక్క ఉండాలి శాంతీ! అసలు కారం లేదు" అన్నాడు.

"అవును అక్కా, చప్పగా ఉన్నాయి" అన్నది ప్రణతి.

"ఏమండీ సాగర్ గారు మీరు చెప్పండి." అడిగింది ప్రశాంతి. ఆమె మాటలలో మృదుత్వము, అభ్యర్థన అతనిని పిచ్చివాడిని చేసింది. ఆమెనలాగే ఆరాధనా పూర్వకంగా చూచాడు.

“నిజం వేణూ! నాకూ కారం అన్పించాయి.’’

ఫలహారాలు పూర్తి అయ్యాయి. అందరూ క్రిందికి వచ్చారు. వేణు గదిలోకి వెళ్ళాడు. పది నిముషాలయినా బయటికి రాలేదు.

“అన్నయ్యా! మీ రహస్యాలకు ఇదేనా సమయం?’’ అంది అసహనంగా ప్రశాంతి. ఎందుకో విద్యాసాగర్ సమక్షంలో ఒక క్షణం ఉండాలని లేదు.

“పదండి... వస్తున్నా.’’ ముగ్గురూ కార్లో కూర్చుని వేణు దంపతుల కోసం ఎదురు చూడసాగేరు.

“ప్రణూ!’’

వేణు కేక విని విసుగ్గా కారుదిగి వెళ్ళింది ప్రణతి. మరో అయిదు నిమిషాలకు బాణంలా దూసుకువచ్చింది.

“సారీ విద్యాసాగర్ గారూ! నా ప్రాణస్నేహితురాలు వస్తుంది. నేను సినిమాకు రాను.’’ అని వెళ్ళిపోయింది. వేణు ఆదుర్దాగా బయటికి వచ్చాడు.

“ప్రశాంతీ! మా బావగారు వస్తున్నారని ఫోను వచ్చింది. నీకంతగా చూడాలని వుంటే సాగర్‌తో వెళ్ళి రా.’’

ఆమె వచ్చే కోపాన్ని అణచుకుంది. ‘కావాలని అతనితో ఒంటరిగా పంపుతున్నారు కానియ్యి’ అనుకుంది.

“ఏమండీ, పోదామంటారా?’’

అంతకంటే అతడు చెప్పకుండా తీసుకెడితే సంతోషించేది.

“ఊఁ.’’ అన్నది పొడిగా.

“ముందు సీట్లోకి రావటానికి అభ్యంతరమా?’’

“నేను వెనుక కూర్చుంటే మీకేమయినా అభ్యంతరమా?’’

“అబ్బే.... లేదు.’’ కంగారుగా జేబురుమాలుతో నుదుట పట్టిన చెమట ఒత్తుకున్నాడు. నెమ్మదిగా కారు కదిలిపోయింది.

“ఏ సినిమాకు వెడదాం.’’

“మీ ఇష్టం.’’

“బయలుదేరింది మీ ఇష్టంతో...’’ అన్నాడు చిన్నగా నవ్వుతూ.

“నాకు ఏ థియేటర్‌లో ఏ పిక్చరుందో తెలియదు.’’

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/kbook.php?id=921

* * *

Read other books of Madireddy Sulochana @

http://kinige.com/kbrowse.php?via=author&id=281